

I roslagens famn på den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand,
Och vasserna vagga och nyslaget hö,
det doftar emot mig ibland,
Där sitter jag uti Bersån på en bänk, och tittar på tärnor och mås,
som störtar mot fjärden i glitter och stänk, på jakt efter födan, gunås.

Själv blander jag fredligt mitt kaffe med kron,
till angenäm styrke och smak.
Och lyssnar till dragspelets lockande ton,
som hörs från mitt stugu gemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är, ja Rospiggen spritter i mig!
Det blir bare värre med åren det där,
med dans och med jäntornas blick.

Se, måsen med löjan i näbb han fick sitt!
men jag fick en arm om min hals!
Oh, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt, spel upp, jag vill dansa en vals!
Det duftar, det sjunger från skog och från sjö,
I natt skall du vara min gäst.
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö,
och solen går ned i nord-vest

Då vilar min blommande ö vid din barm,
du dunkelblå vindstilla fjärd!
Och juninatts skymningen smyger sig varm,
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst och tänkar att karlar är troll,
Den skälver, din barnliga hand, som jag kysst,
och valsen förklingar i moll.

Men Hej, alla vänner, som gäster min ö!
Jag är både nykter och klok
När morgonen gryr skall jag vålma mitt hö,
och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig, skymning, och drag nu din kos!
Det brinner i martallens topp!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros,
Han danser till solen går opp!